

שתי התחכושות של העד אחמדי אושרוף בבית המישפט, ופניו האמיתיות (למטה)

פורים במדינת רצח

טאני, והשופטים נראו כלא מאמינים למרי אה עיניהם.

לפני שהספיקו הסניגורים להתנגד לתור פעה המורה, אמר השופט, בנימין כהן, כי אין הוא רואה מקום לתחפושת כבדה כזו בבית המישפט. מה גם ששמו וייחוס משפחתו של העד ידועים ומי שמכיר אותו יודע כיצד הוא נראה, ולכן יש היגיון שיתחפש כך אחרי המישפט, אולם, בזמן עדותו אין מקום להצגות כאלה. השופטים נתנו ארכה לתובע להסדיר את העניין תוך דקות אחדות, והעד המזור עם מלוויו יצאו את האולם, כאשר חזרו נראו עומדים ליד דוכן העדים, כאשר ה"נער" לוחש משהו באוזנו של השוטר, ואצבעו מורה לכיוון הנאשמים.

מאחר שעדותו של אושרוף עיקרה זיי הוא הרוצחים, הרי כל הסתודדות עם אנשי מישטרה והצבעה על נאשמים היא חשודה. לכן העלה סניגורו של מני, ד"ר דויד ליבאי את השאלה על מה דיברו השניים? הם נחקרו על כך, וה"נער" הצ' היר כי הוא פשוט התעניין לדעת מהו סניגורו של מני כהן, וזאת שאל את מלווהו.

עד כה נתבררה מסכת רחבה הכוללת גיבורים רבים, כולם מעורבים במאורעות שהביאו לרצח של אברהם עסאף ופציי עתו של עבד טוואשי ביפו ב-26 באוקיטובר '78. את המניע לרצח גילו העדים הקודמים במישפט, עבד טוואשי ואשתו נאדיה.

כמו כל המשתתפים האחרים בעלילה, הכירו גם הם איש את רעותו באוניברסיטת הפשע של מדינת ישראל, בבתי-הסוהר. עבד הכיר את נאדיה היפה שהיתה אסירה ביטחונית בכלא נווה-הירצה בשנת 1973. עת היה הוא אסיר ברמלה. גם את הנאשמים, מני כהן ומורי, הכיר טוואשי בבית-הסוהר בשנים 74-75. אחי

ע יני הקהל? היו נשואות לעבר הדלת. נציג התביעה הכללית, עורך-הדין עוזי שראטר, הכריז כי עכשיו יבוא עד התביעה הראשי, "הנער" אחמד אושרוף שהיה עד ראייה לרצח.

רבות דובר בנער במהלך המישפט. מפי קציני מישטרה שחקרו אותו נודע כי הוא השמיע כמה וכמה גירסות סותרות, וזיהה אנשים שונים כמבצעיר-הרצח, עד שלבסוף זיהה את מנחם ("מני") כהן, מזכירו של חבר-הכנסת צירלי ביטון, שאלתיאל ("שלת") עוזרי ומשה מאירי (מורי).

אפילו השופטים, בנימין כהן, אליהו וינגרד ומשה טלגם, הביעו סקרנות לקראת הופעתו של עד תביעה זה, אשר נרמז מן לבית-המישפט כי מחמת החשש הרב לחייו, בגלל עדותו זו, יעזוב את הארץ מייד אחרי שיעיד.

הציפיה היתה ארוכה, כאילו במאי מנור סה העלה את המתח בסרט בלשי. הסניגור רים התנועעו בעצבנות, והקהל הרב, הי דחוק בצפיפות רבה באולם, החל מתלחש בעצבנות. רק תרועת חצוצרות היתה חסרה, כדי להדגיש את הרגע הדרמטי. ואו, ירד המתח בבת אחת והפך קור מדיה בלתי-צפויה.

עד

בתחפושות

בתחפושות הופיעה דמות המצויה רק בפארוודיות על סירטי בלשים, ה"נער" עמד בין שומרי, אנשי המישטרה, כשעל ראשו פאה נזכרית ארוכה שכיסתה את מוצחו ואת עורפו. זקן ושפם מלאכותיים היו דבוקים לסניו, וקטן את שפתיו ועיורו תו את מיבנה פניו. על אפו המלאכותי היו זוג מישקפיי-שמש. הקהל פרץ בצחוק ספונ-